

at fraraade Indstillingspunktet under Nr. 4. Jeg for mit Bedkommende ønsker at oppebie Betænkningen over Regnskabet for Krigsministeriets Bedkommende for det følgende Aar for da mulig at fremkomme med de Bemærkninger, som Krigsministeriets Deconomi og navnlig dets Regnskabsvæsen maatte give mig Anledning til. For det her foreliggende Aar anseer jeg det ikke for rigtigt at indlade mig derpaa, da jeg som sagt indrømmer, at det angaaer en Overgangsperiode. Jeg indrømmer endvidere, at det, at Klagerne over Regnskabsvæsenet i det Hele, Regnskabsførelsen, Regnskabsafleggelsen og Meddelelsen af de fornødne Oplysninger have lydt saa stærkt i en Række af Aar for det nævnte Ministeriums Bedkommende, vel efter min Overbeviisning har været meget begrundet, men at der dog ogsaa — hvad jeg ikke skal tilbageholde — kan anføres Noget til Undskyldning for Manglerne, og det er den idelige Ombudgettering, som har fundet Sted indenfor Krigsministeriets Omraade. Denne har tildeels skabt Banffelighederne, men det viser ogsaa Veien, ad hvilken man skal søge Midlerne til at opnaae en hurtig og expedit Regnskabsførelse og Regnskaabafleggelse. Denne Vej er efter min Overbeviisning ganske simpelt den, at holde Budgetteringen i de almindelige Regnskaber og Posteringen i Specialregnskaberne, det vil her sige i Afdelingsregnskaberne, aldeles eens. Naar man gjør det, saa troer jeg, at det virkelig vil vise sig, at Banffelighederne ved Regnskabsførelsen for Krigsministeriets Bedkommende ingenlunde ere store, men at de tværtimod endogsaa efter min Mening ere mindre end i flere andre Brancher af Regjeringen. Et navnlig Regnskabsafleggelsen paa en vis Maade er lettere i Krigsministeriet end i andre Brancher, forekommer mig at maatte følge deraf, at der jo for Krigsministeriets Bedkommende finder en maanedlig Regnskabsafleggelse Sted, og at Revisionen af disse maanedlige Regnskaber kan stride frem, efterhaanden som de indkomme. Dette maa jo

selvfølgelig ganske overordentlig lette den sluttelige Addition af samtlige Afdelingsregnskaberne, Tilveiebringelsen af den Slutningsammenstilling, der skal gaae over i de Regnskabsoversigter, hvorudaf Statsregnskabet for Krigsministeriets Bedkommende dannes. Jeg erkjender, som sagt, at det, da Hærloven først for saa kort Tid siden er traadt i Kraft, ikke i dette Dieblit er paatide at stille en Opfordring til Krigsministeriet om at fremkomme hurtigere med sine Regnskabsoversigter med Bilag, og det saameget mere, som den høitærede Krigsminister igaar ved sine Udtalelser reservede sig, at han kun ved dem tog Hensyn til Tiden, efterat den nye Hærlov var traadt i Kraft. Men jeg maa paa den anden Side rigtignok give Revisionen og Udvalget fuldkommen Ret i, at, naar vi tage den hele Regnskabsafleggelses Historie for en Række Aar og ikke blot for Tiden efter den nye Hærlovs Udkomme, da er, som vi jo alle vide, den Klage, der har fremkaldt Opfordringen i Indstillingspunktet under Nr. 4, ingenlunde ny, men den har gjentaget sig Aar for Aar fra Revisionernes Side og vel ogsaa i Thingene. Hvad jeg altsaa væsentlig har ønsket at udtale, det er, at jeg troer, at, naar vi her i Thinget i næste Samling skulle til at behandle et lignende Revisionsarbejde, da vil det være Tiden til at dømme, om der er tilstrækkelig Anledning til at rette en alvorlig Opfordring til Krigsministeriet om en hurtigere Regnskabsafleggelse. I dette Dieblit kan derimod det, som Krigsministeren anførte igaar, tjene til nogen Undskyldning, og det kan siges, at vi ikke endnu fuldt vel kunne dømme, om der er paatrængende Anledning til en saadan Opfordring.

Ordføreren: Jeg skal tillade mig at knytte nogle Bemærkninger til de forskjellige Udtalelser, der ere fremkomne saavel fra de værede Medlemmers som fra de tvende høitærede Ministres Side. Jeg kan ikke Andet end paa Udvalgets Begne udtale min Tal